

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et specialbibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv, blandt andet omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Slægtsforskernes Bibliotek:
<http://bibliotek.dis-danmark.dk>

Foreningen Danske Slægtsforskere:
www.slaegtogdata.dk

Bemærk, at biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. Når det drejer sig om ældre værker, hvor ophavsretten er udløbet, kan du frit downloade og anvende PDF-filen.

Drejer det sig om værker, som er omfattet af ophavsret, skal du være opmærksom på, at PDF-filen kun er til rent personlig brug.

SMAA
TIDSBILLEDER
I BREVE

1792-1864

VED K. A. HEIBERG

KØBENHAVN
EJNAR MUNKSGAARD
1940

**COPYRIGHT 1940 BY
EJNAR MUNKSGAARD - COPENHAGEN**

**PRINTED IN DENMARK BY
A. RASMUSSENS BOGTRYKKERI
RINGKJØBING**

I N D H O L D

1. Gode Raad fra Norge 1792	5
2. Rejselængsler af 1807	6
3. Hvad man oplevede og mente i Flensborg 1807	7
4. Lykkelige Forældre. 1827	9
5. Rejse over Sjælland med Forhin- dringer. 1828	10
6. Med 3' Jægercorps 1848; (og lidt Indledning)	12
7. Først i Febr. 1864. En Moders og en Datters Tanker	14

1. GODE RAAD FRA NORGE 1792.

(Brev til Oldefar, som studerede i Kbh., fra hans Far i Norge).

Kiære Søn!

Jeg har i Dag tilskrevet Hr: Mehl, under hvis Couvert dette sendes, og forlangt, at Han maanedlig ville forstrække Dig de i den Tid tilstaaede 12 Rdl. 2 Mk. indtil April Maanedes Udgang, da dine Forældre haaber at glædes ved Din vel aflagte Examen. I Dag til Hr: Kamstrup indsendt de 10 Rdl. til Christiansands Skole for Din Dimiss. samt de 30 Rdl., som Han ved Anvisning besørgede Dig paa mine Vegne. Ligeledes i Dag afgjort den snilde Mad^{me} Kiellands Regning for udlagt efter Din Skippers Regning paaFragt og Toldbod-Udgifter samt for 1 gammel Ost sendt med Sr Ole Baarsen fra Sk'havn Alt til Beløb 5 Rdl. 3 Mk. 18 Sk. Det har sær fornøyet Dine Forældre af Dit seneste under 8de f. M. at erfare Du levede vel og anvendte Din Tid til flittig Læsning. For alle Ting k. Søn! forsøm den ikke, thi den løber hastig og er u-igienkaldelig. Især i denne Tid udfordres det, naar man vil vente at gjøre nogen Lykke.

Naar og hvor ofte har Du været hos Justice-Raad Linde? uden eller efter Invitation. Du nævner intet derom i Dit sidste Brev. Jeg faaer vel ved Nye Aar skrive Ham til; men ønskede forinden Brev fra Dig. Indskrænk Dig saa meget mueligt for ey at distraheres fra Dine Studeringer. Hold Dig især fra vidtløftige Persohner, og indskrænk Din Omgang til meget faae. Du skrev for nogen Tid om en Søn af — —. Til Efterretlighed maa jeg sige Dig, Han har haft Ord for at være

Brevskriveren i Norge, Provst
Arvid Christian Linde Heiberg

viidløftig. Hvor lever Rose og Dahl? Hils dem fra mig ved Leilighed. Jeg har nyelig været paa Sand, hvor man sagde at Matthias skulde gaa op til Attestatz i næstkommende Januarii. Hils Dine Fættre fra mig, jeg gratulerer med deres overstaaede Exam. Giv Dig nu Tid naar Du skriver til mig til at jeg kan faae noget fuldstændigt. Dit Brev kand Du faaet befordret under Hr: Mehls Couvert, da jeg med det første venter fra Ham. Din Moder finder sig ganske vel ved C's Bortreise, da Hun var Hende til liden Nytte og endnu mindre Fornøyelse. Lev vel kiære Søn! og vær Din artige Con-tubernal kiærligst hilset fra Din kiære Moder og Mig.

Din
til Døden troefulde
Fader

A. C. L. Heiberg.

Houschens Præstegaard [ved Stavanger]
d: 6te X.br 1792.

P:S: Viis Fortroelighed til Hr: Mehl!

2. REJSELÆNGSLER AF 1807.

(Brev til Oldefar (i Ringsted) fra hans Forældre i Norge. — Forældrene saa aldrig Svigerdatteren og de to Børnebørn. — Oldefar døde 1816, hans Far og Mor 1823 og 1827).

Kjære Børn.

Pintse-Aften havde Deres Forældre den Glæde at modtage Deres sær behagelige Skrivelse af 30 f. M.; og til Beviis paa hjertelig Deeltagelse i sammes Indhold betjene de sig af første afgaaende Khavnske Post forat tilkjendegive Deres reciproke Ønske, saa snart muligt, at see og omfavne Dem med Deres

lille Arvid Christian, hvortil Kjære Søns ytrede Længsel at see igjen Norske Venner, og derved især at glæde sine Gamle Forældre, som ønske med første Post at see Dine Tanker derom videre udviklede til Stadfæstelse i Deres glade Haab. — Ved Efterretning fra Stavanger, hvor jeg nylig har fornøjet mig i nogle Dage, sees at Vor nye Biskop kan ventes der d. 3. August, hvor han agter at forblive 8te Dage og derpaa at vende tilbage. — Min gamle Ven Kammerraad og Stiftamtskriver Dahl i Bergen venter jeg at see hos mig medio July. —

Modtag dette fra Moder- og Faderlige Hjerter og Haand.

M. M. Heiberg/A. C. Heiberg.

Houschens Præstegaard d. 21. May 1807.

3. HVAD MAN OPLEVEDE OG MENTE I FLENSBORG 1807.

(Brev til Farfars Morfar fra Fru Oschatz, g. m. Toldinspektør i Flensborg).

Kjære broder.

Med stor længsel haver ieg seet et brev i møde for at erfare Tilstanden i Siælland, det var et skammelig overfald af englænderne at komme som venner og da at overfalde et fredelig land som ikke haver fortørnet dem i nogen maade, men der er en retfærdig Gud, der vist vil Giengielde dem deres ondskab og give dem løn som de fortiener, saadant et morderisk overfald er vel inu ikke hørt i verden. Saa snart de var landede og havde indtaget Frederichsberg kom her en mængde breve med Posten til folk som havde børn og bekjendtere i Kiøbenhavn og mange kom til mig for at erholde efterretning derfra i den meening at ieg og nødvendig maatte have erholdt breve fra Siælland, men ieg haver desværre ikke haft brev fra noget menneske i all den Tiid som dette har staaet paa. Du kand tænke kjære broder hvor kiærkommen dit brev var mig efter saa lang Tiids forløb at erholde viss efterretning, ieg stillede mig i den Tiid immer det værste vor, da her gik saa mange

Rygter om som var saa skrækkelige at høre at ieg levede i bestandig angst og kummer; og stod meget derom i de tyske adviiszer men som siden erfarer haver det meest ikke været sandt, iblandt andre Rygter og dette, at ved et udfald af Kiøbenhavn 500 Studentere var bleven paa pladsen, og at Frederiksberg Slot og bye var afbrændt og meget meere som er for witløftig at skrive, og om min fødebye Kiøge haver ieg læst meget i tyske adviisser at engelænderne havde plantet kanoner i portene og skudt ind i byen og havde fægtet i Gaderne og plyndret Husene, det gjorde mig da meget ondt for min gamle Svoger at hand skulde opleve den elændighed i hans alterdom men da du kiære broder ikke skriver et ord derom, vil jeg haabe det ikke er alt sandt. Her i Flensborg lever vi for saavidt i Roelighed og har ikke været bange for engelænderne, da byen er stærk besat med vagt, og 2de batterier paa begge Sider af vandet ved indgangen til Havnen blev strax istandsat og er beplantede med svære Kanoner og betiendt af krigsfolk, saa vilde det ikke blive saa let for dem at overfalde byen og er der bestandig Strandvagt langs ved vandet 2 mile lang, de haver ikke ladet sig see her men vel ved Angels land og ved Sønderborg, dog haver de ikke været i land. Saasnart Strandvagten seer de nærmer sig landet, stikker de ild i deres Tiæretønder som overalt paa Marken er opstelt og i et øyeblik er Tusinde af Mennesker forsamlede som afværger deres landgang. De søger da ved Trudsler at aftvinge dem levnedsmidler men de maae afseyle med en tom Mave. De Angelerbønder forsvarer kiæk deres land, det var at ønske at mine Landsmænd ikke havde været saa feighiertede. Som ieg haver hørt staaer dem nu streng undersøgelse for og deres dom vil blive som de fortienner.

Handelt og Skipsfart ligger her gandske stille. De Skibe der skulle gaae bort her fra blev hjemme og de der skulde komme hiem hertil for vinteren er ikke kommen formedelst krigen. Dette haver foraarsaget at alle varer er steget dobbel i Priser. Saldt som er saa nødvendig nu da Slattetiden allerede er begyndt kostede før her 1 Sk. skiæppen koster nu 5 Sk. lybsk skp., og saa alles er steget dobbel i Prisen. Vi haver i lang Tid haft bestandig igiennemmars af Krigsfolk, nemlig af vores egne og en stor mængde kanoner hvoraf nogle var saa svære at 14 Heste som var for en kanon næppe kunde trække den men hvor folk og kanoner er kommen hen er der ingen der veed, i løwerdags aftes ankom kronprindsens Regi-

ment hertil og laae her over i Søndags, den gamle greve v Platen var da saa høflig og besøgte mig, hand erkyndigede sig om dine døtre og var meget artig imod mig. De skulde for det første til Odense, men videre vidste han ikke. Angaaende din Reysse kiære broder med Mathia da veed ieg ikke hvad ieg skal raade dig deri. Herover i Holstein er ikke noget i weien naar du kun kand komme igiennem Fyen, men at reisse nu med Posten er det meget for koldt om Natten og en anden vogn med Postheste vilde blive meget kostbar. Penge til Reysse tør ieg ikke vove at sende da ieg ikke veed om englænderne er borte eller de ligger inu i beltet og visiterer Posterne som de forhen haver gjort. At der io staaer os noget for troer ieg ganske visst og flere troer det med mig. Gud hielpe os da alle. Lev vel kiære broder og hils din kone og børn kiærligt fra mig, henlever ieg stedse

Brevmodtageren,
Byfoged Siersted i Ringsted

din oprigtige Søster

Flensborg den 28 October 1807.

M. Oschatz.

P.S. Da det saa længe haver været forbudt at ingen breve maatte afgaae herfra til Siælland kom den efterretning først hertil i Løverdags aften kort før Postens afgang men ieg erfarede det ikke førend om Søndagen og maatte altsaa bie til næste Post. Lev vel og skriv mig snart til.

4. LYKKELIGE FORÆLDRE.

(Til Fru E. Heiberg i Ringsted fra Sønnens Svigerfader, Provst Thomas Skat Rørdam — f. 1776 d. 1831).

Det har længe været mit Forsæt efter min Skyldighed at tilskrive Dem, Høytagede Madame Heiberg! i Anledning af Deres kjære Søns Forlovelse med min ældste Datter Georgine; men mange Forretninger haver hidindtil forhindret mig deri; De vilde derfor behageligst undskylde, at jeg nu først kan faae den Fornøjelse i denne Henseende at bevidne Dem min og min Kones inderlige Tilfredshed med denne for vor kjære

Datter lykkelige Forbindelse, og vi takke Gud, som har styret det saa vel for hende. Den lange Tid, hvori vi have havt den Fornøjelse at kjende Deres agtværdige og elskelige Søn giver os den fuldeste Forsikkring om, at han stedse redeligen vil bevare det troefaste Venskab for hende, som han eengang har lovet, og hans udmærkede gode Character, hans blide Væsen og rene Sæder i Forening med hans modne Forstand og Eftertanke forvisser os om, at han vil vorde hende en ligesaa kjærlig og overbærende som fornuftig og troe Ledsager paa hendes Vey i Verden. Det vil derfor saa meget desto meer glæde os at erfare, at De, hans agtværdige gode Moder, bifalder dette Deres kjære Søns Valg, og vi see med Fornøjelse Deres Forsikkring herom imøde.

Vi udbede os Deres ærede Venskab, og hilse Dem, Høyt- agtede Madame! med megen Høiyagtelse. Det er mig en Glæde at kunne bevidne Dem, hvor kjært det er mig ved denne behagelige Anledning at komme i nærmere Forbindelse med en agtværdig Enke af een af min Ungdoms Bekjendtere.

Tølløse den 7de July 1827.

Deres ærbødig hengivne

S. T. Madame Heiberg
i Ringsted

Th. Sch. Rørdam.

5. REJSE OVER SJÆLLAND MED FORHINDRINGER.

(Morfar skriver — c. 1828 — til sin senere Svigermoder, Fru Lütken f. Saxtorph, i Lumbye. Brevet drejer sig om en Rejse til Kbh. og gengiver Trafikforholdene godt! — H. J. Blom — den senere Oberst —, gift med Amtsprovst Lütkens ene Datter, besøges i Kbh.)

Kjøbenhavn Fredag Aften Kl. 6.

Da jeg er overbeviist om at Bedstemoder gierne vil høre lidt fra Deres lille kiere Marie vil jeg strax mælde Dem hvorledes hun har det — jeg kom til Kiøbenhavn Kl. 5 og fandt hende alene med en fremmed Dame i Stuen — hun kom springende lige hen til mig og udbrød »det er Müller«, uagtet jeg strax talte til hende, blev hun dog bange at hun havde taget feil,

og først rigtig glad da hendes Moder kom ind og vedkiendte sig mig, hun var saa rask og munter saa det var en Lyst — lille Marie og jeg skal nu hen at have os et Maaltid, som skal være Middagsmad for mig og extra for hende — Hun af-fordrede mig strax Bonde-Martha, for den havde hun bedet Moder at skrive efter, og blev da ret lykkelig da jeg trak den op af Lommen. — Nu har vi spist men har maattet talt en heel Time om alle i Lumbye — og hun har ingen forglemt — nu taler hun om at hun vil i Seng naar hun har seet paa at jeg skrev til Bedstemoder — hun dicterer for Enden af Bordet — men jeg kan ikke faa alt hendes sat sammen; Fruen kan være saa overbeviist om at hun har det saa godt som hun kan have det, og vil endelig have jeg skal bie til Sommer og følge hende til Fyen — hun er saa venlig imod mig saa jeg har ret moret mig med hende i Aften men med tilbage vil hun ikke. — Vi havde det allerbedste Held paa heele vores Reise — jeg var Kassemester og førte Regnskabet og styrede Kassen saaledes at naar Turen over Vandet undtages kostede heele Reisen ikke 5 rd. — Vi kiørte til Nyborg Onsdag Aften og kom der om Natten, gik over Beltet i ringere end 3 Timer og kiørte strax til en Bondegaard i Sorterup, der holdt vi et stadseligt Maaltid, som bestod i Torsk og Kartoffler, Torsk havde jeg kiøbt i Nyborg, og Kartofflerne fik vi hos Manden — da Konen lod fremmed ved Torskene, lod jeg bekiendt med dem, fik fat i en Kniv og opparrede dem og behandlede dem til vi fik dem paa Fadet — om det saa var Petersillien vi kom i Smøret — dette Maaltid syntes vi alle var det bedste vi havde faaet i lang Tid og agtede paa det at have reist heele Natten — nu havde vi $1\frac{1}{2}$ Miil til Sorø, der kiørte vi inden for Porten og vilde holde der medens jeg gik hen med Pakken til Deres Søn — men de tog saa venlig imod mig og vilde have at jeg skulde hente vort Reiseselskab og vi skulde drikke Thee medens Karlen gav Hestene Brød. — I dette Mellemrum havde Deres Søn*) og Kone udgransket og overlagt at vi godt kunne rummes der om Natten og inviterede os paa det venligste, og ihvorvæl det var ganske imod vores Plan, kunde vi dog ikke imodstaae Fristelsen ihvorvæl vi endog var undseelige ved at gjøre saa megen Uleilighed, vi havde det saa godt at vi heele Dagen glædede os derved, og de bad os meget om at logere der paa Tilbagetouren, og skiøndt vi har aftalt

*) Lektor i Sorø, J. C. Lütken (g. m. Frederikke Flor); er omtalt senere i Brevet som Kristian.

Logie i Sorterup er vi dog i stor Fristelse. — Da vi kom til Korsøer maatte Wulff til Smeden med sin Vogn, da der havde været kiørt Ild i Vognen og en Deel af Hjulet var brændt indvendig, vi kiørte da fort og naaede Sorøe hvorfra vi kiørte Kl. 5 og da vi kom til Krebsekroen og fandt Wulffs Vogn der staaende, bankede vi dem op, og fortalte dem at de nu ikke kunde eller skulde naae os mere, men Mod gaaer for Fald, saa gik det os, da vi var kommen Roeskilde paa 2 Miil nær knækker vores eene Hjul baade Jern og Træe, der laae vi — $\frac{1}{4}$ Fierdingvei tilbage kunde vi see en Smedde, og dertil maatte vi vende tilbage med det af Grimerne sammensnørede Hjul, men ogsaa her traf vi paa gode Mennesker. I 2 Timer havde vi Maskinen i Gang og den Tid var ikke spildt da vi her holdt Middagstafel hos Smedekonon, fik Hestene foret, og gav dem kun saa en Gang Brød. — Vi haver Heste og Vogn hos Bent Skovsboe hvor de har det særdeles godt. — Og glæder mig nu ret til at see mig om i disse Dage. — Bloms og Kristians lever overmaade godt og første have saa smuk en Leilighed at Fruen ret vilde glæde sig ved at komme her. — Kristians gik langt over min Forventning. Han har en Gaardsplads næsten lige saa stor som Lumbye Præstegaard. — Dersom nogen med det første har tiltænkt Kasernen et Brev da beder jeg at det maatte komme paa Onsdag, da det særdeles vilde glæde mig om alt staaer sig godt i Lumbye, hvortil jeg bestemt kommer Søndag 8. Dage. — Da jeg kom ind i Kassernen vrimlede den af Brandfolk der prøvede Sprøiter. — I morgen tidlig Kl. $5\frac{1}{2}$ skal Blom og jeg ud at exercere Rekrutterne. Kl. 10 kommer Plesner til mig og vi skal da ud at see os om. — Alle bedes hilset fra Deres allerærbødigste og forbundne.

I stor Hast.

H. Müller.

6. MED 3' JÆGERCORPS 1848 (OG LIDT INDLEDNING).

(Af Breve fra Chr. Lütken (f. 1827 d. 1901) til de gamle i Sorø).

13/3 1848. (København). — — De Danske have en hel anden tankegang og aandskarakter, noget som Du ikke vil vide af, men som Grundtvig fortræffelig har anskueliggjort.

Chr. Lütken (efter Tegning af Skovgaard).

15/3 1848. — — Jeg tillader mig at udtale den mening at vi vistnok nu ere komne langt nærmere til at danne en europæisk republik-union, »la saint alliance des peoples« — —

Ombord i Dampskibet Iris Onsdagen 19de April 1848.
Mellem Lolland og Preussen.

— jeg følte, at mit politiske parti havde givet det første stød til den bevægelse, som nu er voxet til en stærk storm, og at jeg derfor burde være med —

Kolding den 7 Juni 1848.

— — — Hør nu en kortfattet beretning, der uden tvivl vil lyde saaledes: 3die Reservejægercorps er oprevet.

Under vor ophold i Hoptrup kom der af og til efterretninger om stærke troppebevægelser mod vest, som følge af hvilke vi maatte være belavede paa en retraite for ei at afskjæres. Efter nogle timers feldvagsøvn paa en mødding, hvor min ene Side blev stegt, den anden frøs, kaldtes vi til vaaben og begyndte

retraiten. Da vi kom nær ved Mastrup — 2 compagnier, 2 kanoner og noget cavalleri — begyndtes der at skyde, uden at nogen anede fiendens nærværelse, og strax efter begyndte kanonerne at drøne. Som vi siden erfarede ankom fienden paa 200 vogne og havde nær overrumplet første comp. af I R. J. C., som laa i Mastrup, saa at de maatte ile afsted i største skynding. Jeg var allerbagest, med en lille afdeling, som bagtrop, og mærkede da pludselig at jeg var afskaaren, men kastede mig trods folkenes indvendinger til højre indbag de utallige levende hegn, som her findes allevegne: det reddede imidlertid mig og de fleste af mine folk, hvorfor de siden ikke vidste noksom at bevidne deres taknemmelighed. — —

Lægge I til erindringen om denne uhyggelige overrumpling tanken om hvad der skal blive af mit ulykkelige fædreland kunne I tænke Eder til min melankolske stemning. — —

Sommersted Mark 18de Juni 48.

— — Saa have vi da kun for øje et langt og kjedeligt, maaske endog uheldigt felttog, vi som saa inderligt længes efter at kunne gjøre ende paa sagen! — —

Eders hengivne Dreng

Chr. Lütken.

7. FØRST I FEBR. 1864. EN MODERS OG EN DATTERS TANKER.

(Breve mellem Mor og Mormor).

Sorø, 4de Februar 1864

Kjære Moder!

— — Her menes, at den egentlige Kamp om Dannevirke Stillingen skal være begyndt i Nat og kjæmpes i Dag, da Wrangel skal have lovet at have Slesvig besat til den 4de, da det engelske Parlament træder sammen, og det vilde være et haandgribeligt Indlæg i Sagen.

De fleste Soldater her fra Egnen ere i 3 Regiment, som var

i den første Kamp, saa her er personligt stor Spænding i Hjerterne.

Der staar saa smukt, og Heise har nylig skrevet Melodien dertil: »Guds Fred med vore døde i Danmarks Rosengård, Guds Fred med dem som bløde af dybe Hjerteskaar.« — —

Din inderlig hengivne

Johanne.

Odense, Tirsd. Form. d. 9. Feb. 64.

Kjære Hanne! Her ere vi Alle saa inderlig bedrøvede, saa vi ere halv tummelumske i Hovederne. Vore arme Soldater paa Flugten i saadant et Sneeveir, forfulgte af Fjendens Kanoner, og uden mindste Troe til deres Fører; det er en rædsom Situation; Gud styrke vore herlige danske Folk. Nu opkaster de Batterier ved Middelfart; det gjorde de ogsaa i forrige Krig.

Det er rædsomt at lade sig commandere af saadanne Generaler.

Selv er jeg oppe og lister af; jeg spinder saa jevnt imellem, og at Kakkellovnen staaer lavt, hjælper dog noget paa Fodkulten.

Vil Du saa lade Vadsækken gaae til Mathea med den lille blaae Kjole, som skal til Helsingør til lille Marie,*) jeg lovede hende den i Sommer og har siddet paa Sophaen og strikket den.

Svitzer har sagt Fader, at Schroll var med ved Mysunde og at han syntes det var gaaet godt. —

Hvor er Axel?**) og hvor gaar det Johannes Møller med Soldatervæsenet.

Gud hjælpe og styrke vore Folk. Det er den tredie sørgelige Begivenhed for Danmark jeg har oplevet.***)

Jeg kan ei fatte at en Gerning som Tysklands kan bringe dem nogen sand Lykke.

Skriv snart, jeg vil ogsaa skrive, vi maa høre fra hinanden.

Eders *M. M.*

*) Nuværende Fru Verner Dahlerup.

**) Axel Heiberg (f. 1842 d. 1876). Blev Officersaspirant. I tysk Fangenskab efter Overgangen til Als.

***) Brevskriverinden var født 1795.

(Sorø) Tirsdag den 9de Februar 1864.

Kjære Moder! Efter Dit Brev, som M. sendte mig i Aftes, vil jeg forsøge atter at skrive, da jeg seer, at I i Fyen ere, om muligt, end mere rasende og fortvivlede end vi. Er det saa ikke utroligt, at rømme Dannevirke, hvor hele Nationen stod med Liv og Sjæl. Lad være hvad Muligheder? der være vilde, for at Armeen kunne blive opreven, saa havde vi dog engang i Verden faaet Lov at følge vor Folkevillie og slaaet fra os som vor Hu stod til. Følgen deraf kunde bragt hvert enkelt Hjerter til at bløde, men aldrig denne bitre, skjærende, nationale Skam og Smerte. Jeg har grædt og græder endnu.

Fru M. Müller f. Lütken

— —
Nei, Nationale Sorger og Ulykker kan dog slet ikke forstaaes af Beskrivelser, de maa opleves for at føles.

— —
Efter Monrads Tale i Thinget troer jeg ham dog og synes, at han staaer endnu som en stor Mand, og en personlig meget modig Mand maa han være, at han Øieblikkelig vover sig frem i den rasende Hovedstad.

Og nei! Det er altsammen slet ikke til at skrive om, — Vor Herre holde sin Haand over Danmark! —

Din Johanne.

Efter den første øieblikkelige Bedøvelse, svarte jeg den, som fortalte os det Lørdag Middag: »Nei, jeg er dog rigtig nok for dansk til at nogen skal faae mig til at tro et saadant Rygte!« —